

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 74.705 van 29 juni 1998
in de zaak A. 44.729/X-7676.

In zake : Mark ROELOF,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. BUELENS,
kantoor houdende te 3290 DIEST,
Overstraat 49

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. LANDUYT,
kantoor houdende te 8430 MIDDELKERKE,
Koninginnelaan 73.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marc ROELOF op
2 augustus 1991 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van de Gemeenschapsminister van
Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van 22 mei 1991
houdende rangschikking als landschap van het Meersenge-
bied te Brugge-Oostkamp, bekendgemaakt in het Belgisch
Staatsblad van 14 juni 1991;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1993
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 28 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 mei 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. BUELENS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat M. LANDUYT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep niet onvankelijk is bij gebreke aan een bewezen persoonlijk, rechtstreeks en stellig belang van de verzoekende partij; dat zij in dat verband het volgende stelt :

"Verzoeker beweert enerzijds een belang te hebben als pachter van de landbouwgronden ter oppervlakte van 3 ha 44 a 10 ca kadastraal bekend onder Oostkamp, 1^e afdeling Sectie A nr 268 a en 268(b) begrepen in het gerangschikte landschap, doch bewijst dit noch in rechte, noch in feite.

Bovendien zou verzoeker enkel een belang kunnen hebben bij een vernietiging van het bestreden besluit, voor zoverre het de rangschikking van het pand waarop hij rechten met een wettig belang zou kunnen doen gelden, ongedaan maakt";

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord repliceert wat volgt :

"Verzoeker antwoordt hierop dat hij pachter is van de gronden gelegen te Oostkamp, 1e afdeling sectie A nr. 268 a en 268 b ter oppervlakte van 3 ha 44 a 10 ca.

Verzoeker pacht deze gronden van zijn vader de heer Jozef ROELOF, eigenaar, wonende te 8020 OOSTKAMP, Oedelemsestraat 112.

Kopie van het pachtcontract wordt nog per afzonderlijke post aan de Raad van State toegezonden.

Als landbouwer-pachter wordt verzoeker in zijn exploitatie getroffen rechtstreeks of onrechtstreeks door de bepalingen van het rangschikkingsbesluit namelijk :

- het verbod tot bouwen (A1)
- het verbod van elke activiteit die een belangrijke wijziging van de waterhuishouding tot gevolg kan hebben, waarbij ook drainage gevisieerd wordt (A7)
- verbod tot het omzetten van grasland in akkerland (A8)
- verbod behoudens toestemming van de Gemeenschapsminister tot het aanbrengen van afsluitingen (B3)
- verbod behoudens toestemming van de Gemeenschapsminister om een maximale bemestingshoeveelheid van 175 kg N (stikstof)/ha per jaar en 50 kg P₂O₅ (difosforpentoxyde)/ha per jaar te overschrijden (B5).

(...)" ;

Overwegende dat artikel 2 van het bestreden rangschikkingsbesluit o.m. het verbod inhoudt constructies op te richten, de waterhuishouding belangrijk te wijzigen, grasland om te zetten in akkerland, de vegetatie te wijzigen, een bemestingshoeveelheid te overschrijden, dieren die tijdelijk of definitief in het wild kunnen leven te kweken en uit te zetten;

Overwegende dat blijkens de gegevens van de zaak verzoeker pachter is van weilanden gelegen te Oostkamp binnen het beheersingsgebied van het bij het bestreden besluit gerangschikte landschap; dat hij in die hoedanigheid is onderworpen aan de aangehaalde beperkingen van het bestreden besluit; dat hij van het rechtens vereiste belang doet blijken bij de gevraagde

vernietiging; dat op het argument van de verwerende partij dat, aangezien het belang beperkt is tot enkele percelen, de vernietiging tot die percelen dient te worden beperkt, niet kan worden ingegaan; dat immers in beginsel een landschap één geheel vormt en de verwerende partij nalaat op goede gronden aan te tonen dat dit terzake niet het geval is; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat het eerste middel is afgeleid uit de onbevoegdheid; dat het middel wordt gestaafd als volgt :

"De Gemeenschapsminister is niet bevoegd voor het nemen van dergelijk besluit tot rangschikking om de volgende redenen.

1. Het gaat om een reglementair besluit vermits het geen individueel geval betreft maar voor een gebied van ongeveer 325 ha beperkingen opgelegd werden aan de Polder en aan alle eigenaars en gebruikers van aldaar gelegen gronden. Voor dergelijk reglementair besluit kan geen beroep gedaan worden op het Besluit van de Vlaamse Executieve van 22 februari 1989 houdende organisatie van de delegatie van de beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1989 vermits art. 2.1b) van het besluit van 22 februari 1989 dit uitsluit.

2. De Gemeenschapsminister regelt in het rangschikkingsbesluit materies die enerzijds tot de bevoegdheid van een andere Gemeenschapsminister behoren en anderzijds niets met het behoud van landschappen maar wel met natuurbehoud te maken hebben. Zo o.m. de volgende opgelegde beperkingen :

A1 en B1 : bouwen en vellen van bomen;

A7 : waterhuishouding;

A9 : wijziging hydrografisch net;

B5 : het opleggen van bemestingsnormen.

Deze beperkingen doorkruisen het beleid van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting en van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Welnu, overeenkomstig artikel 2, 1 d) van het hogervermeld Besluit van de Vlaamse Executieve van 22 februari 1989 geldt de delegatie niet voor beslissingen die wegens hun onderwerp en hun draagwijdte van die aard zijn dat zij op grond van de bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse Executieve tot de bevoegdheid horen van meer dan één lid";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat een rangschikkingsbesluit geen verordenende kracht heeft; dat "de wet van 07.08.31 aan de Koning, thans de Executieve, behoudens delegatie aan haar leden verleend, een zeer ruime bevoegdheid geeft om de rechten van de eigenaars te beknotten door beperkingen die onmisbaar zijn ter vrijwaring van het nationaal belang"; dat "de beperkingen in casu noodzakelijk (zijn) voor het behoud van dit landschap en dus wel degelijk in de wet van 07.08.31 ingepast (kunnen) worden" en dat "de gemeenschapsminister ingevolge art. 6, par. 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22.02.89 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve inzake de toepassing van de wetgeving op de monumenten en landschappen (bevoegd is)";

Overwegende dat verzoeker o.m. repliceert dat "verwerende partij niet op de in het verzoekschrift ontwikkelde redenering (antwoordt)"; dat hij daaraan toevoegt wat volgt :

"De verwijzing naar de voorbereidende werken van de wet van 7 augustus 1931 is niet afdoende daar deze wet duidelijk in art. 1 een koninklijk besluit tot rangschikking voorzagt, het equivalent van een Besluit van de Vlaamse Executieve.

Verwerende partij stelt dat de beperkingen in casu noodzakelijk zijn. De noodzakelijkheid is als criterium niet voorzien in het Besluit van de Vlaamse Executieve van 22 februari 1989 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve, op basis van welk criterium van dit Besluit zou kunnen worden afgeweken";

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie laat gelden :

"Het voorstel tot rangschikking wordt krachtens art. 6 juncto art. 1 van de wet van 7 augustus 1931 ook medegedeeld aan de ministers tot wier bevoegdheid ruimtelijke ordening en stedenbouw en landbouw behoort.

In de wet zelf wordt bijgevolg reeds rekening gehouden dat de bescherming raakpunten kan vertonen

met andere materies, hetgeen wordt opgevangen door een bijzondere procedure. Meer bepaald kunnen de Ministers en alle betrokkenen hun aanmerkingen indienen binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de betekening of mededeling.

In casu werd het ontwerp ook betekend aan de Heer Theo KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting en aan de besturen Ruimtelijke Ordening en Landinrichting.

Nu enerzijds in de wet op de bescherming van monumenten en landschappen zelf een overlegprocedure is ingebouwd omwille van de raakpunten die deze wet kan vertonen met andere materies, en anderzijds het delegatiebesluit uitdrukkelijk voorzag in de bevoegdheid van de minister voor de toepassing van de wetgeving op de monumenten en landschappen, is het middel van onbevoegdheid manifest ongegrond";

Overwegende dat het bestreden besluit is genomen door de heer L. WALTNIEL, gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening en huisvesting; dat het verbodsbepalingen oplegt met betrekking tot het oprichten van alle soorten gebouwen, gebouwen voor landbouwbedrijven inbegrepen, het omzetten van grasland in akkerland, het wijzigen van het hydrografisch net, het gebruik van verdelgingsmiddelen, de wijziging van de waterhuishouding, de duurzame wijziging van de vegetatie, de bemestingshoeveelheid enz.;

Overwegende dat artikel 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bepaalt dat de Vlaamse Executieve collegiaal beraadslaagt behoudens de door haar toegestane delegaties; dat artikel 6, § 1, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 februari 1989 tot bepaling van de bevoegdheden van de Leden van de Vlaamse Executieve, bepaalt dat de heer L. WALTNIEL, lid van de Vlaamse Executieve, bevoegd is voor ruimtelijke ordening en huisvesting "zoals vermeld in artikel 6, § 1, I en IV van de bijzondere wet"; dat tot die bevoegdheid krachtens artikel 6, § 1, I, 7°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen de toepassing van de wetgeving op de monumenten en

landschappen behoort; dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 februari 1989 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve bepaalt dat elk lid van de Vlaamse Executieve de beslissingsbevoegdheid kan uitoefenen in de aangelegenheden waarvoor het bevoegd is op grond van het bovenvermelde besluit van de Vlaamse Executieve van 22 februari 1989; dat die delegatie luidens artikel 2 evenwel niet geldt voor :

"a) het vaststellen van organieke en reglementaire besluiten;

(...)

d) de beslissingen en omzendbrieven die wegens hun onderwerp en hun draagwijdte van die aard zijn dat een andere Executieve of de nationale regering of beide erbij betrokken zijn;

e) de beslissingen en omzendbrieven die wegens hun onderwerp en hun draagwijdte van die aard zijn dat zij op grond van de bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse Executieve tot de bevoegdheid behoren van méér dan één lid";

Overwegende dat de bij de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen bedoelde rangschikkingsbesluiten geen verordenend karakter hebben; dat het algemeen en abstract karakter van de rechtsgevolgen van een dergelijk besluit niet te wijten is aan enig verordenend karakter van een rangschikkingsbesluit, maar aan de erfdienstbaarheid van algemeen nut die het vestigt en de noodzakelijk daarmee gepaard gaande tegenstelbaarheid aan eenieder; dat het eerste onderdeel van het eerste middel niet gegrond is;

Overwegende dat de in artikel 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen voorgeschreven collegiale beraadslaging in de schoot van de Vlaamse Executieve betekent dat de beslissingen in beginsel door een voltallige regering worden genomen en dat de delegatie de uitzondering is en uitdrukkelijk moet zijn toegestaan;

Overwegende dat de verbodsbepalingen van het bestreden besluit die de waterhuishouding, het hydrografisch net, de vegetatie en de bemesting betreffen raakvlakken vertonen met de op het ogenblik van het bestreden besluit aan de Gemeenschapsminister van leefmilieu, natuurbehoud en landinrichting toegewezen bevoegdheden; dat ook de bepalingen inzake het oprichten van gebouwen voor landbouwdoeleinden, het kweken van dieren, het omzetten van grasland in akkerland, de bemestingsnormen, het wijzigen van vegetatie van aard waren om het beleid van de Minister bevoegd voor landbouw te doorkruisen; dat het een en het ander bevestiging vindt in het feit dat, zoals de verwerende partij in de laatste memorie laat gelden, de bedoelde ministers in kennis werden gesteld van het bestreden besluit in ontwerp, overeenkomstig de artikelen 1 en 6 van de eerder vermelde wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen;

Overwegende dat wegens de draagwijdte van zijn bepalingen, het bestreden besluit behoorde tot de bevoegdheid van meer dan één lid van de Vlaamse Executieve; dat bovendien ook de nationale regering erbij betrokken was in de zin van artikel 2, d, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 februari 1989 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve; dat het bestreden besluit door de Vlaamse Executieve collegiaal had moeten worden genomen; dat het tweede onderdeel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van 22 mei 1991 houdende rangschikking als

landschap van het Meërsengebied te Brugge-Oostkamp, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 juni 1991.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

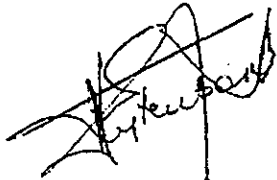
Artikel 3.

Dit arrest zal in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

A. EYLENBOSCH.

De voorzitter,

